

JARDA SVOBODA

Skladatel a navšehráč **Jarda Svoboda** není úplně masově populární snad jen proto, že je jednak schován pod jménem své kmenové kapely **Traband**, jednak proto, že sama tato kapela vždy těsně pod vrcholem odbočí z cesty. Přesto a právě proto však patří Traband spolu se svým ústředním autorem a vedoucím Svobodou k nejoblíbenějším domácím hudebním skupinám vůbec. A shodnou se na tom nejen posluchači u nás a na Slovensku, ale také v celé západní a jižní Evropě, jakož i návštěvníci nejvýznamnějších hudebních festivalů (Rudolstadt, Sziget) a jinak dosti úzkoprsá kritika.

Skupinu Traband založil Jaroslav Svoboda v polovině 90. let po víceméně undergroundovém působení v kapele **Otcovy děti**. Dnes má na kontě sedm řadových a jedno výběrové album, tři Anděly a stovky koncertů.

Veselé písně o nešťastných mužích, padlých ženách, padlých andělech a trosečnicích života, koketující s náladami dalšího konce světa a zániku prohnílé civilizace. Tak charakterizuje svou tvorbu sám autor.

S Beatou Bocek spolupracuje Jaroslav Svoboda úžeji od loňského roku, kdy si se svým bandem odskočil z největšího tuzemského festivalu Colors of Ostrava na nejmenší domácí festiválek Meziplotki, který na dvorku v Žukově u Českého Těšína Beata každoročně pořádá.

>> www.traband.net

Jednoduchými slovy popsat celý vesmír se mu daří lépe než většině zavedených bardů a profesionálních textařů.

[Michal Bystrov, Hospodářské noviny]

Nemám rád trpaslíky // Jaroslav Svoboda

Nemám rád trpaslíky a ty jejich zvyky
Nemám rád všechno, co z nich dělá trpaslík

Ty jejich malý ručičky
Ty jejich malý hlavičky
Ty jejich malý srdíčka
Ty jejich malý dušičky
Veliký Bože! Proč jsou tak strašně maličký?

Jak pijou ty své pívíčka
Jak žerou ty své knedlíčky
Jak vedou ty své řečičky
Jak mluvěj ty své pravdičky
Veliký Bože! Proč jsou tak strašně maličký?

Nemám rád trpaslíky a ty jejich zvyky
Nemám rád všechno, co z nás dělá trpaslíky

OPEN MIC NA PRAHU (BRNO)

Úspěšné fungování pražského Open Micu a stále se zvyšující zájem mimopražských muzikantů přiměl pořadatele k tomu, aby založili **sesterský podnik** také v Brně. Od listopadu 2011 tedy v brněnském bezbariérovém Café Práh vzniká Open Mic NA PRAHU, který od samého počátku maximálně využívá know-how, kontakty a spojení s tím pražským.

Že se mu to daří, dokládá velké nadšení místní studentské a hudební komunity, která si akci okamžitě oblíbila. Po prvním roce konání je návštěvnost, atmosféra a kvalita v podstatě **na stejné úrovni** jako v Praze (kde trvalo dobré tři roky, než se Open Mic etabloval).

Termínové sousedství obou Open Miců navíc usnadňuje jednak propagaci a jednak dramaturgii: Mnohým hostům mohou nyní organizátoři nabídnout dvoják, navíc zpravidla v plném klubu.

OPEN MIC inspiruje...

V posledních dvou letech víme o několika konkrétních lidech, kteří povzbuzeni dobrým příkladem Open Micu POTRVÁ zakládají **podobné** hudebně-společenské **pořady** ve svých domácích městech. Pravidla, termíny a kvalita se liší, ale filosofie je více méně totožná.

Tak ožívají slovenskou lokální scénu Edo Klena (Open Mic Prešov, Open Mic Košice), Paľo Bartoš (Open Mic Bardejov) a Peter Piatko (Open Mic Martin) a u nás Martin Louženský (Open Mic Truhlárna, Jesenice u Rakovníka), David Bartoš (Na pódiu, Ostrava) ad.

Kromě toho existují samozřejmě další nezávislé regionální pořady podobného charakteru, mnohé déle než Open Mic.

V Dublinu jsme podobné večery mívali, ale dnes už moc nejsou a teď nám opravdu chybí. Nikdy jsme si neuvědomili, jak jsou cenné, dokud nezmizely. Nabízely možnost slyšet skutečně nadané umělce v milém a intimním prostředí. také pro růst nových talentů jsou takové pořady důležité. Open Mic je jako slunečná a dobře kropaná zahrádka: Stačí trocha péče a správné množství světla a úroda může být velmi pestrá a bohatá.

[Matthew Devereux, zpěvák irské skupiny The Pale]

VIZE. ZÁMĚR.

Záměr Open Micu je jednoduchý: bez ohledu na žánrové zařazení, věk a zkušenosti iniciovat **setkání** těch, kteří písně dělají, a těch, kteří písně rádi poslouchají. Setkání neformální, ryze *folkové* v onom mertovském smyslu slova.

Pro písničkáře by to měla být skvělá **možnost** ozkoušet si nové nebo málo hrané věci mezi svými, **pro posluchače** pak výjimečná **příležitost** slyšet jinde neslyšené a být přítomen neobvyklým hudebním spojením. Role účinkujících a posluchačů se ovšem během večera plynule přelévají, protože **poslouchat** je stejně důležité jako **zpívat**.

Znáte-li ve svém okolí méně či více zkušené autory, hudebníky, zpívající básníky a jim podobné zjevy, **nenechávejte si Open Mic pro sebe**, dejte jim letáček, bulletin nebo odkaz anebo je příště vemte s sebou. Je-li mezi vašimi známými novinář, blogger, fanda, kritik, pořadatel, pracovník rozhlasu či televize, provozovatel klubu nebo dokonce hudební producent, řekněte mu o nás. Open Mic by ho mohl a měl také zajímat.

Společenství písničkářů po sobě dědí to nejcennější, co má: totiž vlnivé, zkoumavé a sdílející posluchače. **Vždycky** jsem toužil sednout si někam k baru, odkud **můžu sledovat kolegy**, případně si i na vypůjčenou kytaru zahrát. Sám nebo s nimi. V dobách nepřejících to nebylo možné. Ale která doba písničkářům opravdu přála? [Vladimír Merta, písničkář]

OPEN MIC UVÁDÍ:

Druhý koncert pořádaný pod záštitou Open Micu, avšak zvlášť (ev. jinde). Open Mic funguje velmi dobře ve své pestrosti a kontrastech, jeho dramaturgie ale není vhodná pro celovečerní recitál.

Titulek **Open Mic uvádí:** proto od letoška avizuje **mimořádné koncerty** konané sice jindy než Open Mic, ale pod jeho hlavičkou a s jeho výslovným doporučením.

Značka **Open Mic uvádí:** je vždy zárukou vysoké kvality, originality a neokoukanosti, k věci ovšem patří také pohodlné zázemí, dobrá dostupnost, špičkový zvuk a tištěný program.

PODĚKOVÁNÍ

Bára Baronová, Barka Fabiánová, Pavel Rada, Petr Vácha a Kavárna Potrvá.
Jarda Svoboda. Beata Bocek.

Děkujeme za pozornost.
Písni uší!

KONTAKT

Jan Řepka // jan@openmic.eu

www.openmic.eu

NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM

5. 12. 2012 // 19:00 // **Open Mic POTRVÁ #59**

program: Echolama, Dominika Fričová, Zita Honzlová, Milanosz ad.
hosté: **Vasilův Rubáš**

Violoncellistka a zpěvačka **Ashia Grzesik** (PL/USA) byla hostem Open Micu letos v květnu. Po kratších koncertech v rámci pravidelných večerů v Brně a v Praze pak odehrála celovečerní recitál v klubu Rybanaruby, to již pod čerstvou hlavičkou **Open Mic uvádí**. Fotografie (autor: Tomáš Svoboda) zachycuje Ashiu v brněnském Café Práh, 1. 5. 2012.

OPEN MIC UVÁDÍ:

BEATA BOCEK
JARDA SVOBODA j.h.

29. 11. 2012 // 19:30

PRAHA // **POTRVÁ**
KAVARNA

program

19:30 Jarda Svoboda
20:10 přestávka
20:30 Beata Bocek

úvodem

Vítáme vás na předposledním koncertě, který letos pod hlavičkou Open Micu pořádáme. Za to, že se tento úvodník do značné míry opakuje, se pak předem omlouváme zvláště těm, kteří byli přítomni premiérovému koncertu tohoto cyklu 5. května 2012 v Rybčanaruby.

O tom, co je to Open Mic, proč POTRVÁ a proč UVÁDÍ, jakož i o obou dnešních účinkujících se dočtete více na následujících stránkách. Na tomto místě pouze předesíláme několik slov na úvod.

Open Mic a to, co se kolem něj děje, charakterizuje jedna důležitá věc, v dnešním *showbiznyse* a na *mediální scéně* bohužel velmi nesamozřejmá. Hlavním motivem naší práce **nejsou peníze**, nýbrž neurčitý ideál, jenž by osvěžil dvě unavené lidské touhy: jednak **čistou radost** ze setkání, které nás mění; jednak **zdravou zvědavost** nezávislou na mediálních obrazech či spíše na jejich absenci.

V rámci Open Micu jde ovšem především o hudbu. Přesněji řečeno o **radost z hudby** a o **otevřenost** vůči novému a neznámému. V centru pozornosti stojí Píseň, Sdělení, Poezie, Melodie, Rytmus, Význam, Um. Teprve ve vzdálenější kružnici okolo nich sledujeme Autora, Jméno, Hvězdu, Image. A tohle pořadí je důležité!

Dnešní hrdinka **Beata Bocek** je výše zmíněného principu nejlepší příklad, proto ji také na prknech Open Micu uvádíme již počtvrté. Dnes večer je ale extra, protože na něm Beata představí svou zbrusu novou sbírku písní. Jako kmotra a hosta si sama pozvala **Trabanditu Jardu Svobodu**, který jinak sólově v podstatě nevystupuje.

Tak se nám zase sešly dvě jedinečné okolnosti najednou: Jediný pražský křest Beatiny novinky (navíc v neobvyklé sestavě spoluhráčů) a výjimečný koncert jednoho z nejlepších současných písničkářů vůbec. Čeká nás tedy opět dvojnásobná dávka –

Písni uší!

Jan Řepka, **Open Mic POTRVÁ** & Petr Vácha, **Kavárna POTRVÁ**

OPEN MIC
Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

OPEN MIC
Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

OPEN MIC POTRVA (PRAHA)

5 let trvání, 58 dílů a více než 270 různých písničkářů – to je stručná bilance pražského Open Micu POTRVA, který vznikl v roce 2007 z popudu písničkáře, překladatele a publicisty **Michala Bystrova**. Sám o tom píše:

„Idea zněla: vrátit se do dob, kdy v newyorské bohémské čtvrti Greenwich Village patřily folkové kluby jeden den v týdnu komukoli, kdo vylezl na pódium. Konkurence v New Yorku byla a je o hodně větší, takže kdo diváky nezaujal hned napoprvé, býval dost brutálně vypískán. To u našeho hodného folkového národa nehrozí, což je možná škoda, protože se mi často zdá, že těmto posluchačům stačí málo. Na druhé straně oceňuji jejich toleranci (...).“

Samotné organizace se od počátku chopil písničkář **Jan Řepka**, vystupující v té době v duu Nestiháme. Díky jeho péči a rostoucímu zájmu účinkujících i diváků se z Open Micu postupně stala jedna z nejzajímavějších pražských scén vůbec.

V současnosti se Open Mic koná **pravidelně** každou první středu v měsíci v dejvické **Kavárně POTRVA**, pravidelně ho navštěvuje 60 – 90 diváků a od roku 2009 má také každý večer speciálního hosta:

„Zároveň s myšlenkou pořádat open mic (tradiční výraz pro scénu otevřenou všem) nás napadlo, že by měl mít každý večer **zvláštního hosta**, s nímž by se však vůbec nejednalo jako se zvláštním. Hrál by tak jako ostatní víceméně zadarmo, byl by prostě jedním z řady a musel by se snažit zaujmout jako každý jiný. A naopak, ti méně zkušenější účinkující by se zase museli snažit, aby si v jeho společnosti neužili ostudu. Docela mazaný způsob, jak z hráčů vyždímat maximum. Nejdřív jsme si mysleli, že za takových podmínek k nám žádný uznávaný performer nepřijde, ale rád konstatuji, že jsme se hluboce mylili.“

”

Open Mic je ako malíkový festival jedného večera, kde si poslucháč môže nájsť kopec skvelej hudby a naopak hudba svojho poslucháča. [Katarína Koščová, zpěvačka]

Pozvání zatím přijaly takové osobnosti jako Vladimír Merta, Dagmar Voňková, Ivan Hlas, Jiří a Zdena Tichotovi, Longital nebo Eve Quartet. Zároveň se daří představovat řadu zahraničních písničkářů (Justin Lavash, James Harries, Feng-yün Song, Ora Cogan, Sanyland, Alasdair Bouch), nové mladé talenty (Pokáč, Vítek Eliáš, Jana Šteflíčková, Martina Trchová) a již zkušené, ale obecně neznámé tváře (Martin Rous, Jiří Smrž, Jan Žamboch).

Někteří z účastníků Open Micu se také později prosadili na mnohem viditelnější úrovni, mezi všemi Xindl X, Jananas a Zuzana Mikulcová.

>> www.openmic.eu

”

Výsledkem je vzácná komunita, v pravém slova smyslu bohužel obsah a já si moc rád počkám na dobu, až si i ta rádia a koncertní manažeři povšimnou alespoň někoho z těch, které díky Open Micu už někdo, koho hudba opravdu zajímá, dávno zná. [Jan-Matěj Rak, písničkář a kytarista]

BEATA BOCEK

BEATA BOCEK
OR SO

Těšínská písničkářka **Beata Bocek** je nenápadná, a přece vynikající představitelka domácí mladé hudební scény. Beata zpívá jak česky, tak v rodné polštině i ve slezském nářečí. Také díky pestrému doprovodu (kytara, akordeon, ukulele, mbira, koncovky) a nenucenému projevu patří mezi nejoblíbenější postavy alternativních a folkových klubů u nás.

Vlastní texty začala Beata skládat ve velmi útlém věku, na svých třech albech pak zaznamenává původní tvorbu přibližně od sedmnácti let. Na koncertech její písně často dobarvují další spříznění muzikanti; jistou dobu byla naopak sama členkou valašské skupiny Ležérně a vleže.

Beata vystupuje pravda většinou na východ od Čech, zato ale bez potíží po obou stranách hranice, a že se jí ve Slezsku daří, dokazuje mj. skvělé umístění v tradiční soutěži o nejoblíbenější polskou osobnost Těšínska **Tacy jestesmy 2011**.

V rámci písničkářského cyklu Open Mic POTRVA vystupovala jako host na jubilejním 40. večeru v lednu 2011 v Praze; na nově založeném brněnském Open Micu NA PRAHU pak zpívala letos v únoru.

>> www.beatabocek.com

”

Během půlhodinového koncertu dokáže posluchače naprosto vtáhnout do svého vlastního lyrického světa. Je škoda, že ji zatím nezná širší veřejnost - jsem si jist, že by bylo hodně lidí hodně mile překvapeno. [Jan Řepka, Open Mic]

Pozytywna // Beata Bocek

Odsunęłam swoją głowę,
przyciągnęłam twą ochroneę
Odsunęłam swe wyrzuty,
odkryłam w sobie ducha.

Bo człowiek jest tym,
o czym cały dzień myśli,
nie wchodzą mu do głowy
nieprzyjemne myśli.

Jestem swoim przyjacielem,
biorę siłę z nieba,
prosto z nieba mnie dosięga
Twoja ręka wielka.

ROZHOVOR: „Tvorbu vnímám jako svůj deník.“

Můžeš nám přiblížit svoje polské kořeny? Oba tví rodiče jsou Poláci? Jak se to stalo, že ses z Těšína přehoupala na tu moravskou a nikoli polskou stranu?

Možná to je tím, že v Polsku opravdu nemám žádné kořeny. Mám polskou národnost, protože se u nás doma mluvilo slezským nářečím *po naszymu* a rodiče mě poslali do základní školy s polským vyučovacím jazykem. Jsem Polák se slezskou krví a se spokojeností žijící v rodné zemi, tedy České republice.

Máš nějaké formální hudební vzdělání? Respektive čemu se věnuješ v civilu?

V dětství jsem se učila pět let na klavír. Na ostatní nástroje, tedy kytaru a akordeon, jsem se začala učit sama někdy ve čtrnácti. Touha hrát vycházela z touhy zpívat. Moje formální vzdělání tedy probíhalo u mě v pokojíku v mé režii. A v civilu se věnuji práci v sociálním centru denních aktivit pro osoby s duševním onemocněním.

Dokázala bys říct, proč je pro tebe aktivní muzicírování (skládání, koncertování) důležité? Do jaké míry to děláš pro sebe a do jaké pro druhé?

Od mých čtrnácti let vnímám svou tvorbu jako svůj deník, moji autobiografii. Když si dneska listuji starými texty, vím, co jsem tehda prožívala. Mám radost z tvorby, moje umění mě samotnou obohacuje. Jsou to okamžiky jako při modlitbě nebo meditaci, když jde člověk úplně do sebe a čeká, co mu přijde na mysl, co vyleze z hloubi jeho duše at' už jsou to slova veselá nebo smutná, jakákoli.

Tvorba je pro mě nejdůležitější, napojuje se pak na ni chuť ji prezentovat. Těší mě, že můžu zpívat pro lidi. Můžu s nimi a před nimi sdílet to svoje a naopak – oni si v tom najdou něco pro sebe. Dávání a brání může být oboustranné v ideálním případě.

Jsi zdatná multiinstrumentalistka. S jakým hudebním nástrojem ale nejraději nebo nejčastěji své písničky skládáš?

Zatím vede kytara, potom akordeon. Ale pravda je, že poslední rok se nejvíce věnuji hře na akordeon ovšem oblíbený nástroj je ten, který mi zrovna v potřebnou chvíli přistane v ruce když tvořím.

Pocit, že se mnou něco hýbe.

Jen málokdo působí na scéně tak uvolněně jako ty. Máš nějaký trik na to, jak před koncertem shodit napětí?

Nemám. Nervózní bývám, ale zjistila jsem, že to, co cítím jako nervozitu nemusím tak nazývat. Je to tzv. *vzruch* – pocit, že se má něco stát, že se mnou něco hýbe. Něco, na co se vlastně těším.

O novém albu *Ja tutaj mieszkam*

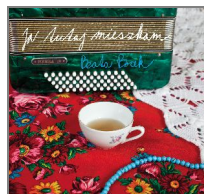
Jak dlouhé období tvorby shrnuje tvoje nové album?

Je to tvorba, která převážně shrnuje období roku 2011, ale najdou se písničky, které jsem nastínila už před 4 lety a časem se více usazovaly, dotvářely. Poslední píseň *Przyjmij światło* jsem napsala před osmi lety. Vnímám ji jako krásný, vznešený závěr pro svou desku.

Kdy a jak dlouho probíhalo natáčení? Do jaké míry se aranže ladily ještě ve studiu?

Začala jsem nahrávat letos v lednu v Němčicích na Hané a potom od května jsem pokračovala na Vsetíně, vlastně až teď do října 2012. Přestala jsem spěchat a nechala všemu více času. Vlastně mě k tomu přinutily věci, které se zpěvem a hraním souvisí, a které nelze opomíjet. Většina písní byla hotová. Jen já jsem ještě v průběhu nahrávání pracovala na technice hry na akordeon. A je pravda, že spousta melodií mě napadlo až při poslechu nahrávek doma. Tak jsem si vymyslela do některých písní sólo na trubku a na flétny krátce před dotáčením desky.

Ja tutaj mieszkam je první album vydané zavedeným vydavatelem. Má to větší význam pro tebe nebo pro (nové) posluchače?

To, že desku zařítí Indies Scope, je pro mě dosažením cíle na mé cestě. Kromě toho je příjemné vidět svoji desku vedle mých kamarádů hudebníků. Cítím, že jsme jakoby všichni na jedné velké lodi. A já jsem mezi nimi. Tedy myslím, že to má velký význam pro mě – a pro posluchače, to se uvidí.

Něco ukončit a začít nové.

Cos měla především na srdci, když jsi tohle nové album připravovala (od psaní po nahrávání a výrobu)? Máš nějaké zásadní téma, které tě poslední tři čtyři roky provází?

Vydání desky bylo něco jako vnitřní potřeba. Potřeba toho, něco ukončit a začít nové. Když toto období uzavřu, myslím si, že se mi bude lépe chodit v tom novém hudebně životním období. Uvědomuji si jedno, že během toho období od poslední na koleně vydané desky **Czary moje, dary twoje** jsem napsala mnohem více písniček, než bude teď na desce. A už teď se snažím přijít na to co s nimi a že je chci taky natočit. A zásadní téma? To je stále autenticita.

A dotaz: Zda a kdo tě bude doprovázet?

V Praze mě doprovodí **Chris Strandh** na basovou kytaru, **Eva Kudrnová** na housle a **Vojta Nejedlý** na violoncello.

OR 50

Album **Ja tutaj mieszkam** můžete po dnešním koncertě dostat i s podpisy. Později lze album koupit prostřednictvím internetových stránek vydavatele www.indies.eu, a to buď jako **CD** (254,-) nebo ve formátu **mp3** (99,-).

Po dnešním koncertě můžete navíc vydražit jeden ze tří **plakátů A2**, které jsme pro tento večer nechali vyrobit.